

Diabetes mellitus je ve vyspělých zemích jedním z nejčastějších chronických onemocnění. Jeho typickou pozdní a velice závažnou komplikací je diabetická retinopatie, jejímž podkladem je poškození drobných sítnicových cév, a která ve svém důsledku způsobuje zhoršení až úplnou ztrátu zraku.

U pacientů s DM 1. typu v době stanovení diagnózy diabetu DR ještě nebývá přítomna. Po pětiletém trvání cukrovky však trpí postižením sítnice již 17 % a po 15 letech výskyt vzrůstá na 98%. U diabetiků 2. typu bývá DR přítomna již v době stanovení diagnózy, po 5 letech trvání nemoci je DR přítomna až u 40 % pacientů a po 15 letech se pozoruje nárůst postižení sítnice až u 80 %.

V prevenci vzniku a progresu diabetické retinopatie hraje roli komplexní mezioborová spolupráce diabetologů, internistů, praktických lékařů a oftalmologů.

Dlouhodobá kompenzace diabetu s udržení normoglykemických krevních hladin a kontrola hypertenze zůstávají základním pilířem primární prevence diabetické retinopatie.

Sekundární prevence, která zahrnuje laserovou fotokoagulaci sítnice, umožní zabránit další progresi již vzniklé diabetické retinopatie a zabránit tak zhoršení a ztrátě zraku.